

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. ผลการศึกษาศักยภาพในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่สำคัญที่อาจนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะปัจจัยหลายประการดังนี้

ประการแรก ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมทั้งมาตรฐานตัวชี้วัดเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง โดยให้เรียนตามมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 2) เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่อาศัยวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมแก่ผู้เรียน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ดังได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.0 และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเรียงหัวข้อ เพราะมีความสะดวกในการเขียน สอดคล้องกับความหมายของรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ อารมณ์ใจเที่ยง (2540: 204) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว พอสรุปได้ 3 รูปแบบ คือ แบบเรียงหัวข้อ หัวข้อจะถูกนำมาเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องติดตารางรูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน ข้อเสียคือ ยากแก่การดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละข้อ แบบกิ่งตารางจะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดทำให้เห็นความสำคัญของหัวข้ออย่างชัดเจน และแบบตารางจะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกิ่งตาราง แตกต่างกันตรงที่ว่ารูปแบบตารางนี้ จะนำหัวข้อเนื้อหาสาระเข้าไปใส่ในตารางด้วย แต่ไม่สะดวกในการเขียน ซึ่งผู้วิจัยท่านอื่นอาจเลือกให้เหมาะสมกับรูปแบบงานวิจัยของตนเองให้มากที่สุด

นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะที่ดีสามารถนำไปใช้ได้ ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ (2550: 39) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะคือ กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ไว้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจนสามารถยืดหยุ่นและ

ปรับเปลี่ยนได้ มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่ แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี สะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

ประการที่สอง การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีการถอดรหัสของคำที่ผู้เรียนไม่เคยพบมาก่อนได้ดี เนื่องจากการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นการสอนเรื่องเสียงในภาษาซึ่งเป็นเสียงของพยัญชนะ และสระ พยัญชนะและสระแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะ ผู้เรียนจะต้องเปล่งเสียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง ดังนั้นถ้าผู้เรียนมีการฝึกฝนการออกเสียงบ่อยๆก็จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการออกเสียงที่ดีขึ้น การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นการแก้ปัญหาการอ่านเบื้องต้นก่อนจะก้าวผ่านไประดับสูงต่อไป (Bloomfield and Barhnart อ้างใน Vacca, J.A & Other, 1995: 50) ส่วนการสอนภาษาแบบองค์รวม คือ การสอนภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นสื่อที่มีความหมาย ผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมช่วยทำให้เข้าใจสื่อที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น เน้นความเข้าใจในภาพรวม การสอนภาษาแบบองค์รวมจะเป็นการนำวรรณกรรมต่างๆที่ดีมาเป็นสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลาย การสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการเรียนโดยใช้ความคิดรวบยอดไปสู่องค์ประกอบย่อย (Goodman 1999: online)

ดังนั้นการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมจึงช่วยส่งเสริมให้ทักษะการอ่านของผู้เรียนพัฒนามากขึ้น ดังที่ (Handcock and Wingert, 1996) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ควรจะส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนโดยวิธีนี้ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นในโรงเรียน ยิ่งเร็วยิ่งดี เพราะความรู้ทางด้านตัวอักษร มิได้ถ่ายทอดทางพันธุกรรมแต่จำเป็นต้องได้รับการสอน ดังนั้นการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมจึงสร้างขึ้นเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างข้อเด่นและข้อด้อยของวิธีการทั้งสอง และน่าจะเป็นแนวทางที่ดีที่สุดอีกทางหนึ่งในการสอนภาษาให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ประการที่สาม กิจกรรมและสื่อในการเรียนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมนั้นสามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนเพราะใช้สื่อและเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น การอ่านกลอนนิราศ นิทาน เรื่องสั้น และบทความ ทำให้ความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของผู้เรียนดีขึ้น เพราะผู้เรียนมีความสนุกสนานในเรื่องที่เรียน และทำให้เรียนอย่างมีความสุข กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงและความสัมพันธ์ของเสียง เป็นการส่งเสริมการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และการเขียนสะกดคำบ่อยๆ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำมากขึ้น การเล่นเกมที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา ช่วยทำให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ในเรื่องของการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี จากการสังเกตของผู้วิจัยเห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น หลังจากได้รับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงในเนื้อหาที่แตกต่างกันและได้อ่านออกเสียงในเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวหลากหลายรูปแบบทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะอ่าน และฝึกทักษะการเขียนในหลายรูปแบบ ในบทเรียนหน่วยแรกผู้เรียนยังอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำไม่ค่อยคล่อง แต่ในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป ผู้เรียนก็มีพัฒนาการทางการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้นตามลำดับ

ดังนั้นสรุปโดยรวมแล้วการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมนั้นสามารถพัฒนาทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ สายสิงห์ (2546) ที่ได้ศึกษาการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงและความสามารถในการเขียนสะกดคำของผู้เรียนโดยการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมสูงขึ้น ความเข้าใจในการอ่านระดับเบื้องต้นของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวกหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวม

2. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่าน

ออกเสียงผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม จำนวน 15 คน โดยมีนักเรียนจำนวน 2 คน ผ่านเกณฑ์ระดับดีมาก นักเรียนจำนวน 13 คน ผ่านเกณฑ์ในระดับดี และความสามารถในการเขียนสะกดคำ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม จำนวน 15 คน โดยมีนักเรียนจำนวน 5 คน ผ่านเกณฑ์ระดับดีมาก นักเรียนจำนวน 10 คน ผ่านเกณฑ์ในระดับดี การที่ได้ผลการวิจัยเช่นนี้อีกปราชัยได้ว่า การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้จริงตามข้อสรุปดังนี้

ประการแรกเริ่มจากเนื้อหาบทเรียนซึ่งมีความสอดคล้องในเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจและอยู่ในขอบเขตเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื้อหาที่นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลาย คือ กลอนนิราศ นิทาน เรื่องสั้น และบทความ ซึ่งแต่ละเนื้อหามุ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ กิจกรรมคือให้อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องทุกหน่วยการเรียนรู้โดยเฉพาะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ของแต่ละหน่วยเน้นการฝึกการอ่านออกเสียงโดยการแจกลูก สะกดคำ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนขึ้น มีการฝึกการเขียนสะกดคำ หรือเขียนตามคำบอกในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และฝึกการเขียนสรุปความในแต่ละแผน เช่น การเขียนย่อความ การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนคำคล้องจอง และการแต่งคำประพันธ์ที่ง่าย ๆ ได้ โดยที่กิจกรรมกระบวนการในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะใช้ทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจึงเป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม และเมื่อผู้เรียนได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมครบทุกหน่วย ทุกแผนแล้วจึงทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้นได้ตามวัตถุประสงค์ และมีการกระตุ้นผู้เรียนโดยการใช้เกมที่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการพัฒนา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความสามารถของผู้เรียน เช่น การทำแบบฝึกหัดที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องการอ่านและการเขียน สอดแทรกทุกแผนการจัดการเรียนรู้ มีอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมใช้ประกอบการจัดกิจกรรมซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีและเมื่อผู้สอนชี้ข้อความหรือคำที่อ่าน การได้ยินเสียงที่ผู้สอนอ่านให้ฟังบ่อยๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ว่าตัวอักษรและเสียงที่ปรากฏประกอบกันแล้วเป็นเรื่องที่มีความหมายซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการเรียนรู้ระบบเสียงและความหมาย (Butter, 1984 อ้างใน นฤมล วุฒิปรีชา, 2540: 6)

จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมนั้นพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้เพราะเป็นการฝึกทักษะที่ใช้ทักษะสัมพันธ์ทั้งสี่ด้านในการปฏิบัติ

กิจกรรมโดยการอ่านเนื้อหาให้เข้าใจและฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงด้วยวิธีโฟนิกส์ หรือแจก ลูกสะกดคำ ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำต่าง ๆ ได้ตามมา ดังที่ Golf (1998: 138-141 อ้างใน จิรนนท์ เมฆวงษ์, 2547) กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัว พยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียงผู้เรียนจะสามารถออกเสียงได้ โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงด้วยอักษร

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Hill (1999 อ้างใน จิรนนท์ เมฆวงษ์, 2547) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ ความตระหนักในหน่วยเสียง และ ความสามารถในการสะกดคำ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน 50 คน จากเมืองในชนบท ในทางตะวันออกเฉียงใต้ของอเมริกา โดยกลุ่มเป้าหมายได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลการศึกษารายงานว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ตลอดจนมีความตระหนักในเสียง และสามารถสะกดคำ ระบุสระและพยัญชนะได้ และในงานวิจัยของ Adams (1998) ซึ่งทำการศึกษา เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ยังสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สามารถช่วยพัฒนาการอ่าน ของผู้อ่านในระดับเริ่มต้น ดังจะเห็นได้จากความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยวิธีนี้ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Evans (1985) จากมหาวิทยาลัย Guelph ใน Canada และ Carr (1985, cited in Rayer, 2002) แห่งมหาวิทยาลัย Michigan ซึ่งได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอน 2 แบบที่ใช้ในห้องเรียนในระดับเกรด 1 จำนวน 20 ห้อง ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิญญูดีกุลจลา (2545) ได้ศึกษาทักษะการอ่านและเขียนคำเสียงสั้น พยางค์เดียวด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้ร่วมกับผังใยแมงมุม (Web-phonogram) โดยได้ทำ การทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนปิ่นสร้อยเขตต์วิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงสระพยัญชนะและคำเสียงสั้น พยางค์เดียวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ จารูวรรณ สายสิงห์ (2546) ได้ศึกษาการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านออกเสียงความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่าน ออกเสียงและความสามารถในการเขียนสะกดคำของผู้เรียนโดยการผสมผสานการเรียนการสอน แบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมสูงขึ้นความเข้าใจในการอ่านระดับเบื้องต้นของผู้เรียนที่ ได้รับการสอนด้วยการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมผ่าน เกมที่ที่กำหนดคนออกนอกนั้นผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวกหลังจากที่ ได้รับการสอนด้วยการผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวม รวมถึง

การศึกษาเรื่องวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของ จีรนนท์ เมฆวงษ์ (2547) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านร่มหลวง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และในการศึกษารูปแบบเดียวกันนี้ของ วันเพ็ญ เดียวสมคิด (2551) ที่ได้ศึกษา การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลาขาว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาได้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 หน่วย และหลังใช้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์แล้วนักเรียนมีความพร้อมทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถจำแนกภาพ จำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง สามารถใช้สายความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

ผู้วิจัยเชื่อว่าหากนำสองแนวทางมาผสมผสานกัน อาจช่วยส่งเสริมให้ทักษะการอ่านของผู้เรียนพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะ โฟนิกส์ ซึ่งควรจะส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนโดยวิธีนี้ตั้งแต่เริ่มต้นในโรงเรียนยิ่งดียิ่งดี Dr. Frank Vellutino ประธานของศูนย์วิจัยเด็กที่เมืองซานนี - อัลบานี กล่าวว่า ความรู้ทางด้านตัวอักษร มิได้ถ่ายทอดกันทางพันธุกรรม แต่จำเป็นต้องได้รับการสอน (Handcock and Wingert, 1996) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ศาสตราจารย์ Connie Juel (1995) แห่งมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย ซึ่งกล่าวว่าไม่ว่าผู้เรียนภาษาจะฉลาดรอบรู้ และมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับภาษาพูดเพียงไร พวกเขาก็ไม่สามารถอ่านและเขียนโดยปราศจากการเรียนรู้ตัวอักษร (ซึ่งคือตัวแทนของเสียง) และไม่ว่าจะมีความรู้ด้านตัวอักษรดีเพียงใด ผู้เรียนจะไม่สนใจเรียนอ่านและเขียนเลยหากผู้เรียนไม่มีความสนใจในเรื่องที่อ่าน และเห็นคุณค่าของสิ่งที่เขียนในเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวม จึงสร้างขึ้นเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างข้อเด่นและข้อด้อยของวิธีการทั้งสองและน่าจะเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการสอนภาษาให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ประการที่สอง ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมมีการพัฒนาความสามารถขึ้นเพราะได้รับการสอนที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นในเรื่องการออกเสียง และการเขียนสะกดคำแบบโฟนิกส์โดยการทำใบงาน และแบบฝึกหัดที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การฝึกการอ่านออกเสียง

ในรูปแบบต่าง ๆ ดังที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529: 385) ได้แนะในการฝึกการอ่านออกเสียง ไว้คือ ในการฝึกอ่านครั้งหนึ่ง ๆ ควรตั้งความมุ่งหมายไว้เพียงอย่างเดียว เช่น ฝึกให้อ่านออกเสียงคำถูกต้อง หรือให้อ่านออกเสียงตามเนื้อเรื่อง (ละคร) ควรฝึกบ่อย ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ เพราะการใช้เวลาฝึกในแต่ละครั้งนานเกินไป จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายที่จะอ่าน ขณะที่ฝึกควรหัดให้เด็กจับหนังสือให้อ่านด้วยวิธีการสอนให้อ่านคำยากนั้น ควรหาทางแทรกหลักเกณฑ์การอ่านตามอักขรวิธีให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส เพราะนักเรียนจะได้รู้ว่ามีหลักเกณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้จำได้แม่นยำการอ่านคำยากในแต่ละบทเรียน ควรให้เด็กศึกษาก่อนแล้ว จึงให้อ่านข้อความที่เป็นร้อยแก้ว ควรให้เด็กฝึกอ่านเดี่ยว เพราะในชีวิตประจำวันเด็กจะต้องพบกับการอ่านด้วยตนเอง ส่วนร้อยกรองให้อ่านได้ทั้งเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ แล้วแต่ครูจะเห็นสมควร ในขณะที่อ่านเด็กจะต้องอ่านให้ฟังได้ยินทั่วถึงกัน ข้อความที่เด็กอ่านควรเป็นข้อความทั้งที่เด็กเคยเห็นและไม่เคยเห็นด้วย เพื่อเด็กจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง ให้ตอบคำถาม สรุป เพื่อจับใจความของเรื่องที่อ่านไปแล้ว

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้หาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยการให้นักเรียนรู้จักวิธีหาความหมายของคำ จากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเองเช่น พจนานุกรม ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการอ่าน ของ ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 132) ที่กล่าวว่า พยายามให้เด็กได้มีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำใหม่ ๆ ถ้าเด็กไม่มีประสบการณ์เพียงพอเกี่ยวกับคำใหม่ ครูอธิบายให้เด็กเข้าใจ แนะนำให้เด็กได้รู้จักวิธีหาความหมายของคำ จากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น จากพจนานุกรม และ ครูไม่ควรลงโทษ เมื่อเด็กประสบความล้มเหลวในการอ่าน

และประการสุดท้าย นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำขึ้น เพราะ มีองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนภาษาที่สอง กล่าวคือ นักเรียนมีพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยมาก่อนจึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปได้ค่อนข้างเร็ว และประสบผลสำเร็จ แต่สิ่งที่อุปสรรค คือ การอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด ซึ่งนักเรียนเป็นชาวเขาเผ่าอาข่า และ ชาวไทยใหญ่ จึงพูดภาษาไทยเป็นสำเนียงคล้ายกับภาษาแม่ ดังที่ ทศไนย อารมณ์สุข (2521: 2) อธิบายไว้ว่า คนไทยบางกลุ่มใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาแรก เมื่อต้องการใช้ภาษามาตรฐานในโรงเรียนในระยะเริ่มเรียนมักจะมีปัญหาในการเรียนเพราะภาษาแตกต่างจากภาษาที่เด็กใช้พูดที่บ้าน และ ประพันธ์ เรืองณรงค์ (2513: 16 - 17) ได้กล่าวว่าปัญหาการสอนภาษาไทยมาตรฐานในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาถิ่น นักเรียนใช้ภาษากลางไม่ถูก เนื่องจากเคยชินกับภาษาที่ตนถนัด ครูผู้สอนมักห้ามนักเรียนพูดภาษาถิ่นในเวลาเรียนหรือเวลาพูดกับครู ถึงกระนั้นก็ยังไม่ทำให้นักเรียนใช้ภาษากลางได้ถูกต้องนักเรียนยังคงใช้ภาษาถิ่นผสมทั้งทางการพูดและ

การเขียน ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เพราะนักเรียนต้องเรียนภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่สองแตกต่างจากภาษาที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน แต่เมื่อนักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง และการเขียนสะกดคำบ่อยๆก็สามารถทำให้มีการพัฒนาขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ในการเตรียมเนื้อหาบทเรียนควรมีการสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียนก่อน จะทำให้ทราบถึงความต้องการและความสนใจในเพื่อสร้างแรงจูงใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และควรบูรณาการเนื้อหาให้ตรงตามหลักสูตรที่กำหนด
2. ควรเพิ่มวิธีการสอน โดยการใช้ Web – Phonics ให้มากขึ้น จะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ความหมายของคำที่สอนและจดจำคำนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น
3. เนื้อหาและสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเหมาะสมกับระดับ อายุ เพศ และวัยของผู้เรียนให้มากที่สุด
4. การจัดสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนควรเอื้อต่อการเรียนรู้ให้มากที่สุดและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมควรมีความเหมาะสมเพียงพอต่อเนื้อหาการเรียนรู้
5. ก่อนทำการสอนควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนให้เข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน แต่ละหน่วย แจ้งให้นักเรียนได้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นไปตามขั้นตอน เพราะผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความสับสนในระหว่างเรียนและเกิดความคล่องแคล่วในการร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น เช่น ชั้นประถมศึกษา หรือในการศึกษาระดับผู้ใหญ่ที่เป็นชาวต่างชาติที่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยปรับเนื้อหาตามระดับของผู้เรียนหรือตามความเหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน

2. ควรศึกษาการใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมในระยะยาวเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนมีประสิทธิภาพ เช่น หนึ่งภาคเรียน หรือมากกว่านั้น และปรับเนื้อหาให้เข้ากับหลักสูตรที่ใช้สอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนมากขึ้น เพราะการฝึกฝนระยะยาวจะทำให้เกิดความเข้าใจที่คงทนและมีความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี

3. ควรทำการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนในระดับสูง

4. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบแบบสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และการเขียนสะกดคำในภาษาไทย และกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำในภาษาไทย ว่าวิธีใดมีพัฒนาการที่ดีกว่ากัน ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้น